

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਜੇ. -ਐਸ. ਬੇਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਬੰਸੀ ਲਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

MST. ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1963 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 358।

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1898)-S. 488—
ਵਿਆਹ ਵਿਵਾਦਿਤ—ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ— ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ— ਕੀ ਤੱਥ ਦੇ
ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਦੇ 488 ਸੰਖੇਪ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ
ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਇਸ
ਲਈ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ
ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ, ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਜਿੰਦਰਾ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 438 ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਰਜ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨੰ: 76/663-ਸੀ.ਆਰ. ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਗਰੋਵਰ ਦੇ

Bedi, J.

ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਹਿਲਮਦ, ਮਿਤੀ 6 ਮਾਰਚ, 1963। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1962, ਬੀ.ਐਲ.ਐਸ. ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 25 ਅਤੇ ਰੁ. ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 10.

ਐਸ ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਕੇ ਕੇ ਕੁਕਾਰੀਆ ਅਤੇ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਬੇਦੀ, ਜੇ.-ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਨੇ ਬੰਸੀ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 488, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ।

ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਲਾਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕਰੀਬ 4 ਸਾਲ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੰਜਾਬ ਆਰਮਡ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈਂਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਣ ਵਿੱਚ ਪੀਏਪੀ ਕੌਰ ਚੌਕੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਬੇਦੀ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇਕ ਬੇਟੀ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਕ ਕਮਰਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।

ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ , ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਭੇਜਿਆ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਿੰਡ ਵਾਂ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸੀ। ਅੱਛਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਸ ਕੋਲ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਲਈ ਗਏ, ਪਰ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਨੇ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰੁਪਏ ਦਾ

ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਲਈ 70 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਤੇ ਰੁ. ਉਸ ਦੀ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 30 ਰੁਪਏ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸੀ. 130 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਲਗਭਗ 10,000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਸੀ।

ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਧੀ ਹੈ। ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ

Bsmsi ਲਾਇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਮੈਜਿਸਟਰ- ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ^{^^} ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਇਵੀ-ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਲਈ 25 ਅਤੇ ਰੁ. 30 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ *ਰਾਹੀਂ*, ਆਪਣੀ ਧੀ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਲਈ 10 , - ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਜਿੰਦਰਾ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। , ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ (ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਦੇ ਘਰ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮ

ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 488, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਟ੍ਰਾਈ ਬੈਨਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ (1), ਬਲਵੰਤ ਕੁੰਵਰ ਬਨਾਮ ਐਡਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਨਸਿਫ (2) ਅਤੇ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (3)। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ

(1) ILR 1959 ਪੁੰਜ. 152 : ਏਆਈਆਰ 1959 ਪੁੰਜ. 50

(2) 1959 ਏ.ਯੂ. 7

(3) ਏਆਈਆਰ 1961 ਸਾਰੇ. 150

(4) ਇੱਕ ਖਾਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਪਰ ਧਾਰਾ 488, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧ ਸੰਖੇਪ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਆਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹੀ

ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 488, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਆਹ - ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡੋਮੇਨ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ, ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। *ਲਕਸ਼ਮੀ ਅੰਬਾਲਮ* ਬਨਾਮ *ਅੰਡਿਅਮਲ* (4) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਧਾਰਾ 488, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਊਜ਼ਮ ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹੀ ਨੈਣਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਜਨਮ ਬੰਸੀ ਲਾਲ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 488, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ: ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ! ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਅਬਨਸ਼ ਚੰਦਰ* ਬਨਾਮ *ਸ਼ਰੀਮਤੀ ਸੋਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ* (5)। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤਾ ਹੈ। 30 ਪ੍ਰਤੀ

(5) **ਏਆਈਆਰ 1938 ਮੈਡ. 66**

(6) **1962 PLR 161**

(7) ਬੰਸੀ ਲਾਈ ਮੈਨਸੇਮ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ **Mst. ਪ੍ਰੀਤਮ** ਡੇਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਕੌਰ ਨੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਰਾਮ ਸਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।— ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1963 ਦਾ ਆਰਐਸਏ 56-ਡੀ.

1963

ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1958 ਦਾ

ਐਲਾਈਮੈਂਟ) - ਐੱਸ. 2(i)-

20 ਦਸੰਬਰ ਪਰਿਸਿਸ—ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਬਣਾਏ ਹਨ।

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਅਹਾਤੇ' ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਸੀ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ? ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਪਲਾਟ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੁਝ ਅਸਥਾਈ ਉਸਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਪਲਾਟ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(i) ਦੇ ਮਤਲਬ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਅਹਾਤੇ' ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ३। ਸਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 1 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ.ਆਰ. ਹਾਂਡਾ, ਉਪ-ਜੱਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 31st Play., 1962, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ.ਐਸ .

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਸੌਰਵ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)|